

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Karla Šimky a soudkyň JUDr. Miluše Doškové a Mgr. Evy Šonkové ve věci žalobkyně: **Imex Group s.r.o.**, se sídlem Milíčova 1343/16, Ostrava, zast. JUDr. Radkem Ondrušem, advokátem se sídlem Bubeníčкова 502/42, Brno, proti žalovanému: **Ministerstvo průmyslu a obchodu**, se sídlem Na Františku 32, Praha 1, ve věci žaloby proti rozhodnutí ministra průmyslu a obchodu ze dne 11. 6. 2019, č. j. MPO 42822/2019, o kasační stížnosti žalobkyně proti usnesení Městského soudu v Praze ze dne 15. 11. 2021, č. j. 14 A 135/2019-33,

t a k t o :

Usnesení Městského soudu v Praze ze dne 15. 11. 2021, č. j. 14 A 135/2019-33, **se zrušuje** a věc se mu **vrací** k dalšímu řízení.

Odůvodnění:

[1] Žalobkyně jako stěžovatelka brojí včas podanou kasační stížností proti v záhlaví uvedenému usnesení městského soudu, kterým byla odmítnuta její žaloba proti napadenému rozhodnutí žalovaného. Městský soud žalobu odmítl pro neodstranitelné vady řízení podle § 46 odst. 1 písm. a) zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, v rozhodném znění (dále jen „s. ř. s.“). Podle městského soudu totiž stěžovatelka sice podala žalobu ve lhůtě pro podání žaloby podle § 72 odst. 1 s. ř. s., konkrétně v poslední den této lhůty (14. 8. 2019), avšak žaloba neobsahovala žádné žalobní důvody. Ty byly stěžovatelkou doplněny až den po uplynutí lhůty pro podání žaloby (15. 8. 2019), tedy opožděně. S ohledem na to, že uplynutí lhůty podle § 72 odst. 1 s. ř. s. nelze prominout a že stěžovatelka ve lhůtě nepřednesla žádné žalobní důvody, tedy neuvedla, v čem ji mělo napadené rozhodnutí žalovaného nezákonně zkrátit na jejích právech, soud žalobu odmítl.

[2] Vzhledem k tomu, že stěžovatelka napadá usnesení o odmítnutí žaloby, připadají v úvahu jen důvody kasační stížnosti podle § 103 odst. 1 písm. e) s. ř. s. (blíže viz např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 21. 4. 2005, č. j. 3 Azs 33/2004-98).

[3] Stěžovatelka v kasační stížnosti uvádí, že napadené usnesení městského soudu nemá oporu ve správním spise. Stěžovatelka přiložila ke svému podání ze 14. 8. 2019 přílohy, avšak jednalo se o žalobu obsahující sice správné žalobní důvody, ale nesprávné označení napadeného rozhodnutí a dále o napadená rozhodnutí, která však byla nedopatřením jiná než ta, proti nimž stěžovatelka brojila žalobou. Přílohy k podání stěžovatelky tak dílem obsahovaly přílohy se zjevnou chybou v psaní spočívající v nesprávném označení napadeného rozhodnutí, dílem nesprávné přílohy spočívající v přiložení kopií nesprávných rozhodnutí žalovaného. Stěžovatelka však má za to, že se jednalo o odstranitelné vady. Stěžovatelka dne 14. 8. 2019 odesílala městskému soudu tři identická podání v reakci na tři rozhodnutí žalovaného. Dle stěžovatelky bylo z jejího podání ze dne 14. 8. 2019 v nyní projednávané věci zjevné, co má být předmětem řízení před městským soudem, a i když příloha k podání obsahující žalobní důvody označovala jiné napadené rozhodnutí, mohl soud s ohledem na identitu všech podání stěžovatelky z 14. 8. 2019 dovodit, že stěžovatelka uplatňuje stejné žalobní důvody i v žalobě proti napadenému rozhodnutí žalovaného. Usnesení městského soudu je tak přepjatě formalistické.

[4] Žalovaný svého práva vyjádřit se ke kasační stížnosti ve stanovené lhůtě nevyužil.

[5] Nejvyšší správní soud nejprve zkoumal formální náležitosti kasační stížnosti a shledal, že kasační stížnost je podána včas, stěžovatelka je zastoupena advokátem a jde o rozhodnutí, proti němuž je kasační stížnost přípustná. Důvodnost kasační stížnosti pak posoudil v mezích jejího rozsahu a uplatněných důvodů (§ 109 odst. 3, 4 s. ř. s.).

[6] Kasační stížnost je důvodná (§ 110 odst. 1 věta první s. ř. s.).

[7] Nejvyšší správní soud se mohl s ohledem na způsob rozhodnutí městského soudu zabývat pouze tím, zda byla žaloba stěžovatelky odmítnuta v souladu se zákonem, tj. posuzoval jen to, zda skutečně stěžovatelka ve lhůtě pro podání žaloby neuvedla žádné žalobní důvody. Při přezkumu této otázky přitom Nejvyšší správní soud shledal, že napadené usnesení je nepřezkoumatelné.

[8] Městský soud totiž v napadeném usnesení vychází ze skutkového stavu, že stěžovatelka sice řádně podala žalobu v poslední den lhůty, tj. 14. 8. 2019, avšak učinila tak zcela generickou e-mailovou zprávou, která neobsahovala žádné přílohy. Přílohy, obsahující žalobní důvody stěžovatelka doplnila až po lhůtě pro podání žaloby, proto k nim městský soud podle svého názoru nemohl přihlížet a žalobu musel odmítnout podle § 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s. Z kasační stížnosti však vyplývá, že e-mail stěžovatelky ze dne 14. 8. 2019 s předmětem „A 1792 2019-08-15 to MS – předložení správní žaloby (ND k PM-63)“ obsahoval přílohy, avšak přílohy nesprávné, označující jako napadené rozhodnutí jiné rozhodnutí žalovaného ze stejného dne, s jiným číslem jednacím, a opis jiného rozhodnutí žalovaného, než které měla stěžovatelka v úmyslu napadnout. Tuto situaci stěžovatelka vysvětlila tak, že 14. 8. 2019 podala větší množství žalob

pokračování

proti rozhodnutím žalovaného ze stejného dne (11. 6. 2019), přičemž v e-mailové zprávě v nyní projednávané věci přiložila jiné přílohy, než které zamýšlela.

[9] Nejvyšší správní soud ověřil, že ze soudního spisu městského soudu není patrné, zda skutkový stav opravdu odpovídá tomu, z něhož vycházel městský soud, ani zda je tomu tak, jak nastínila stěžovatelka v kasační stížnosti. V soudním spise však existují indicie, které nasvědčují tomu, že skutkový stav odpovídal spíše tomu, co uvádí stěžovatelka v kasační stížnosti. Na listu č. 29 soudního spisu městského soudu je totiž obsažen dotaz předsedkyně senátu JUDr. Cháberové směřující k vedoucí oddělení elektronické komunikace Marcely Sedláčkové, jenž se vztahuje k podání stěžovatelky ze dne 14. 8. 2019. Z odpovědi Marcely Sedláčkové vyplývá, že e-mail s předmětem „A 1792 2019-08-15 to MS – předložení správní žaloby (ND k PM-63)“ byl původně zařazen k jiné spisové značce městského soudu, a sice sp. zn. 11 A 136/2019.

[10] Stěžovatelka tak zřejmě vskutku mohla zaslat městskému soudu žalobu e-mailovou zprávou s předmětem „A 1792 2019-08-15 to MS – předložení správní žaloby (ND k PM-63)“, jež obsahovala přílohy. Podle obsahu těchto příloh však stěžovatelka napadala duplicitně jiné rozhodnutí žalovaného, než měla v úmyslu, proto byla tato žaloba podatelnou přiřazena ke sp. zn. 11 A 136/2019. Dne 15. 8. 2019 stěžovatelka zaslala městskému soudu doplňující e-mail s předmětem „A 1792 2019-08-15 to MS – přiložení příloh správní žaloby (ND k PM-63)“, podle jejichž obsahu napadala rozhodnutí žalovaného č. j. MPO 42822/2019, které je předmětem řízení v nyní projednávané věci. Na základě této skutečnosti městský soud vyhodnotil, že žaloba byla nesprávně přiřazena ke sp. zn. 11 A 136/2019, a zařadil žalobu pod sp. zn. 14 A 135/2019. Soudní spis ke sp. zn. 14 A 135/2019 však na listu č. 1 obsahuje původní e-mailovou zprávu stěžovatelky ze dne 14. 8. 2019 již s přílohou z 15. 8. 2019, nikoliv s původní, dle stěžovatelky nesprávnou, přílohou ze 14. 8. 2019. Mohlo to vyvolat domněnku, že e-mailová zpráva s předmětem „A 1792 2019-08-15 to MS – předložení správní žaloby (ND k PM-63)“ byla městskému soudu poslána bez přílohy a doplněna až 15. 8. 2019, ačkoliv zpráva ze dne 14. 8. 2019 přílohy, byť jiné než stěžovatelkou zamýšlené, obsahovat původně mohla, jak tvrdí stěžovatelka v kasační stížnosti.

[11] To, jak probíhalo řízení před městským soudem, má přitom vliv na posouzení věci. Pokud by totiž skutečně stěžovatelka nezaslala společně s e-mailovou zprávou s předmětem „A 1792 2019-08-15 to MS – předložení správní žaloby (ND k PM-63)“ žádnou přílohu, pak by soud postupoval zcela správně, byť by důvodem pro odmítnutí nebyla existence neodstranitelných vad podání podle § 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s., ale neodstranění vad podání, k jejichž odstranění už nebylo důvodné vyzývat, podle § 37 odst. 5 s. ř. s. (srov. např. rozsudek rozšířeného senátu ze dne 24. 8. 2010, č. j. 4 As 3/2008–78, č. 2162/2011 Sb. NSS, zejm. body 33 až 37; viz též rozsudek rozšířeného senátu ze dne 20. 3. 2018, č. j. 3 As 66/2017–31, č. 3733/2018 Sb. NSS, zejm. body 34). Ze samotného obsahu e-mailové zprávy stěžovatelky bez příloh je totiž zjevné pouze to, že podává žalobu proti rozhodnutí žalovaného z 11. 6. 2019, avšak není z ní patrné, jaké rozhodnutí žalovaného z 11. 6. 2019 napadá, v jakém rozsahu, z jakých důvodů a ani čeho se domáhá. Takové podání je stěží projednatelné městským soudem.

[12] V opačném případě, tedy pokud stěžovatelka skutečně společně s e-mailovou zprávou s předmětem „A 1792 2019-08-15 to MS – předložení správní žaloby (ND k PM-63)“ zaslala městskému soudu přílohy, avšak v těchto přílohách napadala jiné rozhodnutí žalovaného ze stejného dne, domáhala se zrušení jiného rozhodnutí žalovaného ze stejného dne a přiložila opis tohoto jiného rozhodnutí žalovaného ze stejného dne, muselo by to podání stěžovatelky být vyhodnoceno podle svého obsahu tak, že stěžovatelka materiálně podala žalobu proti tomuto jinému rozhodnutí žalovaného, byť to nejspíše nezamýšlela. Projev vůle stěžovatelky by v takovém případě zjevně směřoval k podání žaloby proti jinému než jí zamýšlenému rozhodnutí žalovaného z 11. 6. 2021. Podání se totiž posuzuje vždy podle svého obsahu a obsah podání je dán projevem vůle navenek, nikoliv (vnitřní) vůlí samotnou. Jak přitom stěžovatelka tvrdí i v kasační stížnosti, všechny jí podané žaloby byly obsahově téměř totožné. Nejvyšší správní soud neshledal, že by ze žalobních důvodů obsažených v příloze e-mailu z 15. 8. 2019 s předmětem „A 1792 2019-08-15 to MS – přiložení příloh správní žaloby (ND k PM-63)“ vyplývala jakákoliv specifická informace týkající se předmětu řízení před žalovaným, která by byla způsobilá podání stěžovatelky individualizovat, a tím vyvolat o projevu vůle stěžovatelky pochybnosti. Jiným slovy, odůvodnění žaloby obsažené v příloze e-mailové zprávy z 15. 8. 2019 je tak generické, že by jí mohla stěžovatelka brojit proti libovolnému množství rozhodnutí žalovaného. Pokud tedy stěžovatelka takto podala identické žaloby, pro posouzení toho, jaké rozhodnutí takovou žalobou stěžovatelka napadá, je rozhodné zejména označení napadeného rozhodnutí žalovaného číslem jednacím, označení napadeného rozhodnutí žalovaného v petitu, případně opis napadeného rozhodnutí zaslaný stěžovatelkou.

[13] V takové situaci, tedy když by podání stěžovatelky ze 14. 8. 2019 e-mailovou zprávou s předmětem „A 1792 2019-08-15 to MS – předložení správní žaloby (ND k PM-63)“ muselo být podle příloh vyhodnoceno jako podání žaloby proti jinému rozhodnutí žalovaného, které je předmětem řízení v nyní projednávané věci, pak by za podání, kterým stěžovatelka napadla rozhodnutí žalovaného č. j. MPO 42822/2019, mohlo být považováno až e-mailové podání stěžovatelky z 15. 8. 2019 s předmětem „A 1792 2019-08-15 to MS – přiložení příloh správní žaloby (ND k PM-63)“, které by muselo být vyhodnoceno jako opožděné, a proto odmítnuto podle § 46 odst. 1 písm. c) s. ř. s.

[14] Jak již však Nejvyšší správní soud uvedl, ze soudního spisu není zjevné, zda bylo třeba žalobu odmítnout pro neodstranění vad podání ve lhůtě podle § 37 odst. 5 s. ř. s., anebo odmítnout žalobu pro opožděnost podle § 46 odst. 1 písm. c) s. ř. s. Nejvyšší správní soud proto napadené usnesení městského soudu zrušil pro nepřezkoumatelnost a vrátil věc městskému soudu k dalšímu řízení. V něm bude úkolem městského soudu vyjasnit průběh řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného č. j. MPO 42822/2019 a v návaznosti na to rozhodnout v souladu s právním názorem vysloveným v tomto zrušujícím rozsudku. Stěžovatelce se může jevit jako tvrdé, pokud výsledkem řízení před Nejvyšším správním soudem je i přes procesní úspěch stěžovatelky závěr, že žalobu bude pravděpodobně nutno odmítnout (nezjistí-li se v dalším řízení něco, s čím zatím nebylo počítáno), byť v tuto chvíli není na jisto postaveno z jakého důvodu. Bylo však na stěžovatelce, kdy učiní podání, k němuž má stanovenou určitou lhůtu. Pokud tak učinila 25 minut před jejím uplynutím, vystavila se zvýšenému riziku, že v případě selhání lidského faktoru, jakkoliv je takové selhání pochopitelné, již nebude možno vzniklé pochybení napravit.

pokračování

[15] Nejvyšší správní soud nepovažoval za nezbytné provádět stěžovatelkou navržené důkazy, neboť s ohledem na důvod zrušení napadeného usnesení považuje jejich provedení za nadbytečné. Rozhodné skutkové otázky se vyjasní v dalším řízení před městským soudem.

[16] Nejvyšší správní soud dospěl ze shora uvedeného důvodu k závěru, že kasační stížnost je důvodná, a proto podle § 110 odst. 1 věty první s. ř. s. usnesení městského soudu zrušil a věc mu vrátil k dalšímu řízení.

[17] Zruší-li Nejvyšší správní soud rozhodnutí městského soudu a vrátí-li mu věc k dalšímu řízení, je městský soud vázán právním názorem vysloveným Nejvyšším správním soudem ve zrušovacím rozhodnutí (§ 110 odst. 4 s. ř. s.).

[18] Zruší-li Nejvyšší správní soud rozhodnutí městského soudu a vrátí-li mu věc k dalšímu řízení, rozhodne městský soud v novém rozhodnutí i o náhradě nákladů řízení o kasační stížnosti (§ 110 odst. 3 věta první s. ř. s.).

Poučení: Proti tomuto rozsudku **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 29. března 2023

JUDr. Karel Šimka
předseda senátu